

т р о . “ **Х**трѣ, въ дрѹгыи дѣнь, отъ дѣнь на дѣнь вѣжата ти ставатъ по-дѣбелы, и врѣзкыты ти по стѣгнѣкы.

Междѣ грѣховныты врѣзкы, които свѣрзватъ схвѣсть-тѣ, има три по-главны. Врѣзката на памятозловієто, врѣзката на срѣбролюбієто, и врѣзката на плѣть-та. Искашъ ли да ти кажу, какъ можешь гы скаж? Когато великий Ялександръ излѣзъ да привземе сичка Йзїа, достигналъ до юпитеровото капище, и тамъ глѣда прочутїи отъ онзи вѣзелъ, нарѣченъ Гордіевъ, отъ името на Гордіа, който го билъ сплелъ съ єдно искуство, и слыша жрецътъ на това капище, че има єдно старо пророчество, какво, който развѣрже онзи вѣзелъ, той ще земе царството на сичка Йзїа. Да развѣрже единъ вѣзелъ, колко малъкъ трѣдъ! да спечели єдно царство, колко голѣма печалъ! Извѣднѣждъ пламнѣва отъ желаніе този слаколюбивъ царь; залавя го, наднича го отъ сѣкадѣ, нѣ не вижда ни начало, ни край. Крайцата били скрыти, стѣгнѣкы, сплетени единъ въ дрѹгъ тѣй, чото сѫ глѣдалъ като веригы; обрѣща го, преобрѣща го, мѧчи сѫ рѣцѣ, напихва сѫ, не можешъ да го развѣрже, и като вижда че нѣма дрѹго срѣдство, тогасъ изважда саблата си; и все єдно е, казва, да го развѣржи, и да го прерѣжи: тѣй го прерѣзалъ. и както дѣла единъ Латинскій Историкъ: Sortem vel elusit vel implevit: то есть: или е испланилъ, или е измамилъ пророчеството. Още вѣзли още по-сплетени сѫ оніи на нашиты грѣхове. Христіанине, и нелжно пророчество Божіе е, че който гы развѣрже наслѣдва небесното царство; колко мало дѣло, и колко голѣма печалъ! Когато ты не можешь да гы развѣржешъ съ размышленіемъ, прерѣжи гы съ саблата на єдно тѣрдо рѣшеніе, и испланилъ си закона. Ты улавашъ вѣзелътъ на памятозловієто, и напирашъ го много стѣгнѣкъ: какво голѣмо утѣсненіе! Да ли да простіж, дѣлашъ, оногова непріятелѧ, който ми завидѣ на благополѣчіето, който посѣгъ на живота ми, който ми докази честъ-та, най драгоцѣнното нѣщо, което бы могъ да има человѣкъ! И какво бы рѣкалъ свѣтѣтъ? Но пакъ трѣбва азъ да сѫ поклонъ вѣднѣждъ. Тѣка има єдно небесно царство; тѣка воюва страстьта срѣцо поклоніето, свѣтѣтъ срѣцо Евангеліето, человѣческыята законъ срѣцо Божіа законъ: и ты като сѫ боришъ отъ дѣвъ страны, не знаешъ, чо да правишъ, и мыслишъ ли? Е, Христіанино, додѣто ты мыслишъ тиа нѣща, и дрѹгы подобни, ты никога не развѣржалъ вѣзе-